

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (осми състав)

13 юни 2019 година*

„Промислен дизайн — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ джоб за информационна табела за превозни средства — Предходен промишлен дизайн — Доказване на оповестяването — Член 7 от Регламент (ЕО) № 6/2002 — Основание за недействителност — Липса на оригиналност — Информирани потребители — Степен на свобода на автора — Липса на различно общо впечатление — Член 6 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002“

По дело T-74/18

Visi/one GmbH, установено в Ремшайд (Германия), за което се явяват Н. Bourree и М. Bartz, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), за която се явяват S. Hanne и D. Walicka, в качеството на представители,

ответник,

като другата страна в производството пред апелативния състав на EUIPO е

EasyFix GmbH, установено във Виена (Австрия),

с предмет жалба срещу решението на трети апелативен състав на EUIPO от 4 декември 2017 г. (преписка R 1424/2016-3), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни EasyFix и Visi/one,

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав),

състоящ се от: А. М. Collins, председател, М. Кънчева (докладчик) и G. De Waere, съдии,

секретар: Е. Hendrix, администратор,

предвид исковата молба, подадена в секретариата на Общия съд на 6 февруари 2018 г.,

предвид писмения отговор, подаден в секретариата на Общия съд на 25 април 2018 г.,

предвид писмения въпрос на Общия съд до жалбоподателя и отговора на последния на този въпрос, подаден в секретариата на Общия съд на 4 януари 2019 г.,

* Език на производството: немски.

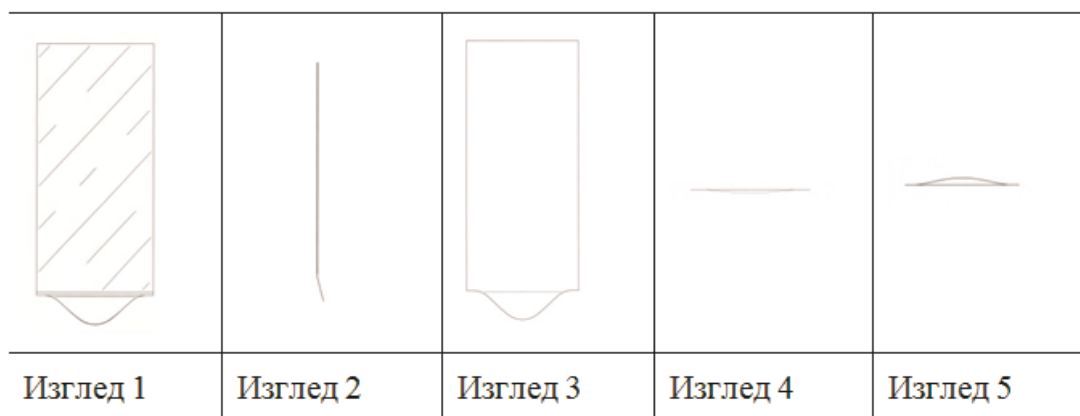
след съдебното заседание от 7 февруари 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

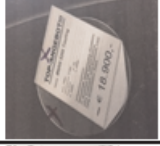

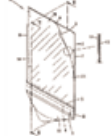
Обстоятелствата по спора

- 1 На 28 ноември 2013 г. жалбоподателят, Visi/one GmbH, иска и получава от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) на основание на Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70) регистрация под номер 1391114-0001 на промишлен дизайн на Общността, който изглежда по следния начин:

- 2 Спорният промишлен дизайн е предназначен да бъде включен в „джобове за информационни табели за превозни средства“ от клас 20-03 по смисъла на изменената Локарнска спогодба, учредяваща международна класификация на промишлените дизайни, от 8 октомври 1968 г. Той е публикуван в Бюлетин на промишлените дизайни на Общността № 2014/026 от 10 февруари 2014 г.
- 3 На 27 юли 2015 г. EasyFix GmbH подава искане за обявяване на недействителност на спорния промишлен дизайн на основание член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002 във връзка с членове 5 и 6 от същия регламент поради липса на новост и оригиналност на посочения промишлен дизайн.

- 4 Като приложения А—Е към искането за обявяване на недействителност EasyFix представя по-специално документите, описани от EUIPO, както следва:

Приложение	Кратко описание	Илюстрация
A	Извлечение от интернет, http://www.echner-org.de , относно табели за продажба, разпечатано на 20 юли 2015 г.	
B	Каталог на насрещната страна за 2010/2011 г.	
C	Копие от каталог на трето дружество за 2011 г. (извлечения)	
D	Извлечение от интернет, http://www.echner-org.de , относно табели за продажба, разпечатано на 20 юли 2015 г.	
E	Копие от документ относно полезния модел	

- 5 С решение от 3 юни 2016 г. отделът по отмяна уважава искането за обявяване на недействителност на спорния промишлен дизайн поради липса на оригиналност.
- 6 На 3 август 2016 г. жалбоподателят подава жалба до EUIPO на основание членове 55—60 от Регламент № 6/2002 срещу решението на отдела по отмяна.
- 7 С решение от 4 декември 2017 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) трети апелативен състав на EUIPO отхвърля жалбата. По същество той приема, че спорният промишлен дизайн е лишен от оригиналност. Първо, той констатира, че документите в приложения А—Е към искането за обявяване на недействителност доказват оповестяването на предходния промишлен дизайн. Второ, той посочва, че информираните потребители на конфликтните промишлени дизайни са търговците, които искат да етикетират своите продукти, както и снабдителите на предприятията, които закупуват такива табели за указване на цените. Трето, той приема, че авторът разполага с голяма свобода при разработването на „джобове за информационни табели за транспортни средства“ по отношение както на формата, така и на използвания материал. Четвърто, той посочва, че разликите между тези промишлени дизайни са минимални и не променят създаването от тях еднакво общо впечатление.

Искания на страните

- 8 След уточнение на исканията, записано в протокола от съдебното заседание, жалбоподателят моли Общия съд:
- да отмени обжалваното решение,
  - да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, включително разноските, направени в производството пред апелативния състав.
- 9 EUIPO моли Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
  - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

- 10 В подкрепа на жалбата жалбоподателят изтъква четири основания, изведени, първото, от неправилна преценка на доказателствата за оповестяването на „предходен промишлен дизайн“ в нарушение на член 7, параграф 1 от Регламент № 6/2002, второто, от нарушение на правото на изслушване по член 62, второ изречение от същия регламент, третото, от нарушение на задължението за мотивиране по член 62, първо изречение от този регламент, и четвъртото, от неправилна преценка на оригиналността на спорния промишлен дизайн в нарушение на член 6 и член 25, параграф 1, буква б) от посочения регламент.

По първото основание, изведено от неправилна преценка на доказателствата за оповестяването на „предходен промишлен дизайн“ в нарушение на член 7, параграф 1 от Регламент № 6/2002

- 11 В рамките на първото основание жалбоподателят упреква апелативния състав за констатацията му, че документите в приложения А—Е към искането за обявяване на недействителност могат да докажат оповестяването на „предходен промишлен дизайн“ по смисъла на член 7, параграф 1 от Регламент № 6/2002. В подкрепа на това основание той изтъква седем оплаквания.
- 12 С първото оплакване жалбоподателят твърди, че документите в приложения А и D към искането за обявяване на недействителност не доказват оповестяването на „предходния промишлен дизайн“, тъй като са разпечатани едва на 20 юли 2015 г., тоест след датата на подаване на заявката за регистрация на спорния промишлен дизайн.
- 13 С второто оплакване жалбоподателят упреква апелативния състав, че в точка 17 от обжалваното решение е приел, що се отнася до каталога в приложение В към искането за обявяване на недействителност, че е без значение дали заглавната страница действително е свързана с останалите страници на това приложение. Противно на това, жалбоподателят твърди, че тъй като има съмнения дали тази заглавна страница принадлежи към останалата част от каталога, не следва да се взема предвид цялото приложение В. Страниците от този каталог, които са му изпратени, били просто набор от хвърчащи листа. Непоследователната номерация на страниците, фактът че страница 2 се среща два пъти, и фактът, че страница 31 е вмъкната между двете страници с номер 2, били достатъчни, за да докажат, че страниците в приложение В не са едни и същ каталог и никога не са били публикувани като такъв. Освен това фактът, че в един и същ каталог са посочени различни имена на домейн и различни електронни адреси (на някои места фигурира домейн www.easyfix.co.at и електронен адрес *électronique*

info@easyfix.co.at, а на други — домейн www.easyfix.at и електронен адрес info@easyfix.at), очевидно бил в противоречие с обичайната практика. Също така извлечение от австрийския регистър на имената на домейни (nic.at GmbH) показвало, че домейнът „www.easyfix.co.at“ няма да бъде регистриран. Следователно жалбоподателят оспорва факта, че страница 2 от този каталог, озаглавена „Preisauszeichnung“ (показване на цените), действително е била публикувана и оповестена преди датата на подаване на заявката за регистрация на спорния промишлен дизайн.

- 14 С третото оплакване жалбоподателят упреква апелативния състав, че в точка 18 от обжалваното решение е заключил, че каталогът в приложение В към искането за обявяване на недействителност е публикуван през 2010 г., тъй като на страницата, озаглавена „Въведение“, е указано, че посоченият каталог е „излязъл навреме за специализираното изложение „Automechanika 2010“. Според жалбоподателя това не доказвало дори че този рекламен документ въобще е бил публикуван, а още по-малко в какъв формат и на коя дата. Той добавя, че дори да става дума за един и същ каталог, от който EUIPO му е изпратила само разбъркано копие, това не доказвало по-ранното му публикуване с представеното съдържание.
- 15 С четвъртото оплакване жалбоподателят изтъква, че в точка 19 от обжалваното решение апелативният състав погрешно е предположил, че е доказано по-ранното публикуване на документа в приложение С към искането за обявяване на недействителност, въпреки че отделът по отмяна основателно не е взел предвид този документ и че може да става дума за проект за каталог, който е изпратен на свързано с EasyFix дружество и не е оповестен публично.
- 16 С петото оплакване жалбоподателят изтъква, че в точка 21 от обжалваното решение апелативният състав неправилно е посочил, че във всички илюстрации в документите в приложения А—D към искането за обявяване на недействителност се съдържа един и същ информационен фиш за BMW 520i Touring и оттам погрешно е заключил, че по тази причина всички джобове за информационни табели за превозни средства, възпроизведени в точка 4 от обжалваното решение, са с един и същ предходен промишлен дизайн. Според него използването на идентичен текст (модел) не позволява да се установи дори дали рекламните документи въобще са били публикувани с въпросната илюстрация, дали са били публикувани в изпратения му формат и на коя дата са били публикувани. Той предполага, че това е фиктивен текст на оферта, който се използва и от други дружества, и дава пример с приложено актуално копие на същия текст на оферта, който е използван от друг доставчик на джобове за информационни табла за друга марка автомобили.
- 17 С шестото оплакване жалбоподателят твърди, че в точки 22 и 31—35 от обжалваното решение апелативният състав е изходил от погрешното схващане, че на всички документи в приложения А—Е към искането за обявяване на недействителност е изобразен един и същ „предходен промишлен дизайн“. Според него приложение Е се различава от приложения В и С по-специално по това, че на изобразения промишлен дизайн между езика и частта, в която се поставя информационното табло, има ясно очертана линия, която свързва езика и информационното табло.
- 18 Със седмото оплакване жалбоподателят упреква апелативния състав, че в точка 33 от обжалваното решение е приел, че конфликтните промишлени дизайни представляват прозрачна повърхност. Макар обаче да признава, че „предходният промишлен дизайн“ в приложения А—D към искането за обявяване на недействителност е напълно прозрачен не само в частта, предназначена за поставяне на информационния фиш, но и в езика в долния му край, жалбоподателят счита, че спорният промишлен дизайн не е точно прозрачен, както било видно от „изглед 1“, по-специално поради използването на щрихи.
- 19 EUIPO оспорва доводите на жалбоподателя.

- 20 Съгласно член 7, параграф 1, първо изречение от Регламент № 6/2002 „[з]а целите на прилагането на членове 5 и 6 [от същия регламент], един [предходен] промишлен дизайн се счита за общодостъпен, ако е публикуван, след регистрация или по друг начин, или изложен, използван в търговията или оповестен по друг начин преди датата [на подаване на заявката за регистрация на спорния промишлен дизайн] или [ако се претендира за приоритет, преди датата на приоритета], освен ако няма разумен начин, по който тези събития, да са станали известни в редовната бизнес практика на специализираните среди от съответния сектор, действащ в рамките на [Съюза]“.
- 21 Нито Регламент № 6/2002, нито Регламент (ЕО) № 2245/2002 на Комисията от 21 октомври 2002 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 6/2002 (ОВ L 341, 2002 г., стр. 28; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 39, стр. 14) уточняват задължителен вид доказателства, които трябва да представи лицето, което иска обявяването на недействителност, за да обоснове оповестяването на предходния промишлен дизайн преди датата на подаване на заявката за регистрация на спорния промишлен дизайн. От това следва, от една страна, че лицето, което иска обявяването на недействителност, може свободно да избере доказателството, което счита, че е полезно да представи на EUIPO, за да обоснове искането си за обявяване недействителност, и от друга страна, че EUIPO е длъжна да анализира всички представени доказателства, за да прецени дали действително доказват оповестяването на по-ранния промишлен дизайн (вж. в този смисъл решения от 9 март 2012 г., Coverpla/СХВП — Heinz-Glas (Флакони), T-450/08, непубликувано, EU:T:2012:117, т. 22 и 23 и цитираната съдебна практика, от 14 юли 2016 г., Thun 1794/EUIPO — Adekor (Декоративни графични символи), T-420/15, непубликувано, EU:T:2016:410, т. 26 и от 25 април 2018 г., Euro Castor Green/EUIPO — Netlon France (Покрито оградно пано), T-756/16, непубликувано, EU:T:2018:224, т. 32).
- 22 Освен това оповестяването на предходния промишлен дизайн не може да се доказва с вероятности или предположения, а трябва да се основава на конкретни и обективни факти, доказващи действителното оповестяване на предходния промишлен дизайн на пазара. Също така доказателствата, представени от подателя на искането за обявяване на недействителност, трябва да се преценяват в тяхната взаимовръзка. Всъщност някои от тези доказателства могат сами по себе си да са недостатъчни, за да установят оповестяването на предходния промишлен дизайн, но въпреки това, когато се разгледат заедно или във връзка с други документи или сведения, могат да допринасят за доказването на оповестяването. Накрая, за да се прецени доказателствената стойност на даден документ, следва да се проверят правдоподобността и истинността на съдържащата се в него информация. Трябва да се вземат предвид по-конкретно произходът на документа, обстоятелствата във връзка с изготвянето му и неговият адресат, както и да се постави въпросът дали по съдържанието си той изглежда логичен и достоверен (вж. решения от 9 март 2012 г., Flacon, T-450/08, непубликувано, EU:T:2012:117, т. 24—26 и цитираната съдебна практика, от 14 юли 2016 г., „Декоративни графични символи“, T-420/15, непубликувано, EU:T:2016:410, т. 27 и от 25 април 2018 г., „Покрито оградно пано“, T-756/16, непубликувано, EU:T:2018:224, т. 33).
- 23 Промишленият дизайн се смята за оповестен, щом страната, която се позовава на оповестяването му, е доказала настъпването на събитията, съставляващи оповестяване. За да обори тази презумпция обаче, страната, която оспорва оповестяването, следва надлежно да докаже, че обстоятелствата в конкретния случай са били разумна пречка тези събития да станат известни в редовната бизнес практика на специализираните среди от съответния сектор, действащ в рамките на Европейския съюз (вж. в този смисъл решения от 21 май 2015 г., Senz Technologies/СХВП — Impliva (Чадъри), T-22/13 и T-23/13, EU:T:2015:310, т. 26, от 15 октомври 2015 г., Promarc Technics/СХВП — PIS (Част за врати), T-251/14, непубликувано, EU:T:2015:780, т. 26 и от 27 февруари 2018 г., Gramberg/EUIPO — Mahdavi Sabet (Калъф за мобилен телефон), T-166/15, EU:T:2018:100, т. 22).

- 24 Така, за да се докаже оповестяването на предходен промишлен дизайн, трябва да се извърши двустепенен анализ, като се провери, на първо място, дали посочените в искането за обявяване на недействителност документи доказват, от една страна, събития, които представляват оповестяване на промишлен дизайн, и от друга страна, фактът, че това оповестяване е направено преди датата на подаване или датата на приоритета на спорния промишлен дизайн, и на второ място, ако притежателят на спорния промишлен дизайн твърди обратното, дали тези събития са станали известни на специализираните среди от съответния сектор, действащ в рамките на Съюза, като в противен случай ще се счита, че оповестяването не е извършено и няма да се вземе предвид.
- 25 Именно в светлината на тези съображения трябва да се провери дали в случая апелативният състав правилно е счел, че документите, посочени от EasyFix в искането за обявяване на недействителност, могат да докажат събитията, съставляващи оповестяване на промишлен дизайн, и предходността на това оповестяване.
- 26 Най-напред трябва да се посочи, че предвид обстоятелствата по настоящото дело датата, която трябва да се вземе предвид, за да се прецени дали е налице по-ранно оповестяване, е датата на подаване на заявлението за регистрация на спорния промишлен дизайн, а именно, както бе посочено в точка 1 по-горе, 28 ноември 2013 г. (наричана по нататък „релевантната дата“).
- 27 В точки 17—22 от обжалваното решение апелативният състав е приел, че документът в приложение В към искането за обявяване на недействителност е оригинал на каталог за продажби и че въпросът дали заглавната страница на този каталог реално е свързана с останалите страници от същия каталог е без значение за преценката на фактите. Той посочва, че на страница 2 от този каталог се намира използваният за сравнение промишлен дизайн, както е възпроизведен в точка 4 по-горе, и че във въведението на този каталог на страница 1, тоест на същата страница като илюстрацията, е обяснено, че въпросният каталог е „излязъл навреме за специализираното изложение „Automechanika 2010“. В резултат на това апелативният състав стига до извода, че каталогът е публикуван през 2010 г., като същевременно посочва, че не е необходимо да се определя точната дата на публикуване, тъй като регистрацията на спорния промишлен дизайн е била поискана през ноември 2013 г. Освен това той отбелязва, че във въведението се посочва, че „новият преработен уебсайт www.easyfix.at [e] на разположение онлайн“ и че това обяснява несъответствието между името на домейна на заглавната страница и името на домейна на страница 2. Апелативният състав добавя и че не се съмнява, че документът в приложение С към искането за обявяване на недействителност, а именно частичното копие на каталог, е от 2011 г., че схематичното изображение на полезния модел в документа в приложение D към това искане е публикувано в германския патентен бюлетин през февруари 2012 г. и следователно е оповестено публично не по-късно от тази дата, че всички джобове за информационни табели за превозни средства, възпроизведени в точка 4 по-горе, са с един и същ промишлен дизайн и че във всички илюстрации в приложения А—D към посоченото искане се съдържа един и същ информационен фиш за BMW 520i Touring. Той стига до извода, че документите в приложения А—Е към искането за обявяване на недействителност могат да докажат оповестяването по смисъла на член 7, параграф 1 от Регламент № 6/2002 на предходния промишлен дизайн, на който е направено позоваване.
- 28 Общият съд счита за целесъобразно да разгледа най-напред второто, третото и четвъртото оплакване, които се отнасят до преценката на доказателствената стойност на документите в приложения В и С към искането за обявяване на недействителност.
- 29 Що се отнася до второто оплакване, с което жалбоподателят оспорва доказателствената стойност на документа в приложение В към искането за обявяване на недействителност, трябва да се направят следните уточнения относно това приложение, с чийто оригинал, който се съдържа в преписката на апелативния състав на хартиен носител, Общият съд има възможността да се запознае. В тази преписка приложение В всъщност съдържа не един, а два

каталога: от една страна, „каталог 2010/11“ на EasyFix, който се състои от 128 страници и две картонени корици, и от друга страна, каталог „News 2010“ на EasyFix, който се състои от 31 номерирани страници и една последна страница, която не е номерирана. Жалбоподателят е приложил към жалбата извадки именно от тези два каталога.

- 30 От материалите по преписката е видно, че в искането за обявяване на недействителност EasyFix се е позовало на два каталога, а именно на „EasyFix 2010/11“ и на „EasyFix News 2010“, които то нарича свои собствени каталози („unseren Katlogen“), и че оригиналите на тези два каталога са били приложени към искането. EUIPO е изпратила това искане на жалбоподателя с препоръчано писмо заедно със сканирано копие на приложения от 210 страници.
- 31 Трябва да се констатира, както прави EUIPO в точка 26 от писмения отговор, че по неизвестни причини в електронната преписка на апелативния състав, така както е сканирана и изпратена на жалбоподателя, страниците на двата каталога, посочени в точки 29 и 30 по-горе, не са възпроизведени в правилния ред.
- 32 Трябва да се посочи обаче, че на жалбоподателя е било изпратено сканирано копие от всички страници на тези два каталога. Освен това в изложението на основанията за обжалване пред апелативния състав жалбоподателят е посочил, че EasyFix нарича каталозите в приложение В към искането за обявяване на недействителност „[своите] каталози“ „EasyFix 2010/11“ и „EasyFix News 2010“ и затова няма основание да твърди, че не е знаел, че приложение В съдържа два, а не само един каталог.
- 33 Наред с това уточнение трябва да се посочи, че на страница 2 от „каталог 2010/11“ на EasyFix (и на страница 212 от електронната преписка на апелативния състав), озаглавена „Preisauszeichnung“ (показване на цените), е поместено изображението, което е възпроизведено в точка 4 от обжалваното решение и в точка 4 по-горе и което е представено като оповестяване на предходния промишлен дизайн.
- 34 В това отношение е достатъчно да се констатира, най-напред, що се отнася до доказването на събитията, съставляващи оповестяване, че страница 2 от „каталог 2010/11“, на която е поместено изображение на джоба за информационна табела за превозни средства, възпроизведен в точка 4 от обжалваното решение във връзка с приложение В към искането за обявяване на недействителност, позволява на апелативният състав да констатира оповестяването на този промишлен дизайн. По-нататък, що се отнася до доказването на предходността на оповестяването, страница 1 от същия каталог, която се намира на лицевата страна на страница 2 и на която се намира въведението и съдържащите се в него дати, а именно „Zum Start der Automanika 2010“ (за началото на Automechanika 2010 г.) и „Ab 2011 werden in Deutschland“ (от 2011 г. нататък в Германия), позволява на апелативния състав да заключи, без да допусне грешка в оценката на доказателствата, че въпросният промишлен дизайн е бил оповестен през 2010 г. или най-късно през 2011 г., но във всички случаи преди релевантната дата — 28 ноември 2013 г. Това важи в още по-голяма степен, тъй като доказателствата за събитията, съставляващи оповестяване, и за предходността на това оповестяване, се потвърждават от страница 3 на каталога „News 2010“, който се съдържа в приложение В, и от извлечението от каталога на АНВ от 2011 г. в приложение С към искането за обявяване на недействителност.
- 35 Освен това следва да се има предвид, като прави EUIPO в точка 29 от писмения отговор, че няма изискване като доказателство да се представи всяка една страница от даден каталог, но могат да се представят извлечения от каталог, като това не намалява непременно доказателствената стойност на представените страници. Така, предвид всички представени доказателства, и по-специално страници 1 и 2 от „каталог 2010/11“, апелативният състав не е били длъжен да преценява отделно заглавната страница на този каталог.

- 36 Освен това трябва да се посочи, че оформлението, цветът и съдържанието на различните страници съвпадат по начин, който позволява да се направи извод, че страниците са част от свързани каталози, наречени „каталог 2010/11“ и „News 2010“, както твърди EasyFix. Каквато и да е причината за несъответствието между името на домейна, посочено на страница 1 от каталога, която съдържа въведението, и името на домейна, посочено на страница 2 от каталога, която съдържа предходния промишлен дизайн, а именно „www.easyfix.at“, от една страна, и „www.easyfix.co.at“, от друга страна, това не изключва тези две страници да са част от един и същ „каталог 2010/11“, тъй като всъщност това са лицевата страна и гърбът на един и същ лист. Следователно извлечението от австрийския регистър на имената на домейни, приложено към жалбата, е без значение.
- 37 Тъй като по време на съдебното заседание жалбоподателят изразява съмнения само относно самото съществуване и автентичността на каталозите, на които се позовава EasyFix, трябва да се констатира, че подобни съмнения не са достатъчни, за да поставят под съмнение съвкупността от непротиворечиви доказателства, по-специално каталозите на EasyFix и каталога на АНВ, които EasyFix представя, а апелативният състав взема предвид, за да стигне до извода, че са доказани събитията, съставляващи оповестяване, още повече че твърденията на жалбоподателя за евентуално манипулиране на представените от EasyFix каталози не са доказани и че доводът му относно липсата на клетвена декларация е в противоречие със свободата на избор на доказателствата, призната на лицето, което иска обявяването на недействителност (вж. в този смисъл решение от 17 май 2018 г., *Basil/EUIPO — Artex* (Кошници за велосипеди), T-760/16, EU:T:2018:277, т. 47—49 и 53).
- 38 Във всички случаи Общият съд, който разполага с преписката на апелативния състав на хартиен носител, констатира наличието и последователната номерация на двата оригинални каталога на EasyFix в приложение В към искането за обявяване на недействителност. Освен това по време на съдебното заседание жалбоподателят получава възможност да се запознае с оригиналите на тези два каталога. По покана на Общия съд той потвърждава, че на страница 2 от оригинала на „каталог 2010/11“ има снимки на продукта, на който се позовава EasyFix, че на лицевата страна на тази страница, тоест на страница 1, са посочени 2010 г. и 2011 г. и че на същата двустранна страница фигурират едновременно име на домейн „www.easyfix.at“ и име на домейн „www.easyfix.co.at“. Той потвърждава също че на страница 3 от оригинала на другия каталог на EasyFix, озаглавен „News 2010“, е изобразен продуктът, на който се позовава EasyFix, а в края на страницата е отбелязана датата 31 август 2010 г. Тези потвърждения са записани в протокола от съдебното заседание.
- 39 В крайна сметка, макар да трябва да се изрази съжаление, че административните служби на EUIPO са изпратили на жалбоподателя двата каталога по в приложение В към искането за обявяване на недействителност с непоследователна номерация, която не съответства на реда на страниците на оригиналните каталози, това обстоятелство по никакъв начин не може да постави под въпрос законосъобразността на обжалваното решение, що се отнася до доказването на събитията, които съставляват оповестяване на джоба за информационно табло за превозни средства, възпроизведен в точка 4 от обжалваното решение във връзка с това приложение В, нито на предходността на това оповестяване, и по-специално доказателствената стойност на тези документи за установяване на оповестяването на предходния промишлен дизайн.
- 40 Следователно второто оплакване трябва да се отхвърли.
- 41 Що се отнася до третото оплакване, с което жалбоподателят упреква апелативния състав, че си е извадил заключение от това, че във въведението на „каталог 2010/11“, който се съдържа в приложение В към искането за обявяване на недействителност, се споменава международният панаир „Automechanika 2010“, трябва да се приеме, че фактът, че това въведение споменава посочения международен панаир и се намира на страница 1 от каталога (на лицевата страна на страница 2 от този каталог, където е изобразен джобът за информационно табло за превозни

средства, възпроизведен в точка 4 от обжалваното решение във връзка с посоченото приложение В), позволява да се датира оповестяването на този промишлен дизайн, а именно през 2010 г. или най-късно през 2011 г. Освен това трябва да се посочи, че всеки от двата каталога в приложение В трябва да се преценява в неговата цялост и във връзка с всички представени доказателства, в съответствие с цитираната в точка 22 по-горе съдебна практика, и следователно със сигурност може да бъде датиран преди референтната дата. Освен това жалбоподателят не представя никакво доказателство, което може да породви съмнение, че посочените каталози действително са били оповестени през 2010 г. (вторият във връзка с този международен панаир) или най-късно през 2011 г.

- 42 Що се отнася до четвъртото оплакване, с което жалбоподателят твърди по-специално че отделът по отмяна не е взел предвид документа в приложение С към искането за обявяване на недействителност, най-напред трябва да се посочи, че в решението си от 3 юни 2016 г. отделът по отмяна не е счел, че този документ не е може да допринесе за доказване на оповестяването на разглеждания джоб за информационно табло за превозни средства като цяло, а само че събитията, които съставляват оповестяване, и фактът, че това оповестяване е било направено преди референтната дата, вече са били доказани с други доказателства. Освен това трябва да се отбележи, че при преценката на всички доказателства посоченият документ също е от значение. Всъщност на заглавната страница на това извлечение от каталога на АНВ са поместени както посочения джоб за информационно табло за превозни средства, така и годината — 2011. Освен това няма доказателства в подкрепа на твърдението на жалбоподателя, че в рамките на групата от дружества, към която принадлежи EasyFix, е обичайна практика да се разменят непубликувани каталози.
- 43 С оглед на гореизложено трябва да се заключи, че събитията, съставляващи оповестяване на джоба за информационно табло за превозни средства, посочени на страница 2 от „каталог 2010/11“ на EasyFix и възпроизведени в точка 4 от обжалваното решение във връзка с приложение В към искането за обявяване на недействителност (вж. т. 4 по-горе), са доказани надлежно в този каталог, както и предходността на това оповестяване. Тези доказателства се потвърждават и от допълнителни документи като каталога „News 2010“ на EasyFix, който също се съдържа в приложение В, и извлечението от каталога на АНВ в приложение С към искането за обявяване на недействителност. Следователно апелативният състав правилно е приел, че събитията, които съставляват оповестяване на промишлен дизайн, и предходността на този оповестяване са били доказани по отношение на посочените приложения В и С, които съдържат каталози с посочена дата.
- 44 От това следва, че първото, петото, шестото и седмото оплакване, които се отнасят до документите в приложения А, D и Е към искането за обявяване на недействителност или до изглед 1 на спорния промишлен дизайн, трябва да бъдат отхвърлени като неотнормими.
- 45 Поради всички изложени съображения оплакванията на жалбоподателя не могат да поставят под съмнение законосъобразността на обжалваното решение, що се отнася до преценката на доказателствата за събитията, съставляващи оповестяване на промишления дизайн, и за това, че оповестяването е направено преди релевантната дата. Освен това жалбоподателят не е доказал, нито дори е твърдял, че обстоятелствата в конкретния случай са били разумна пречка тези събития да станат известни в редовната бизнес практика на специализираните среди от съответния сектор, действащ в рамките на Съюза. Тъй като няма доказателства в обратния смисъл, които позволяват да се приеме, че посочените каталози не са били разпространени сред тези специализирани кръгове, апелативният състав е могъл да заключи, без да допусне грешка, че предходният промишлен дизайн е бил оповестен.
- 46 Следователно първото основание трябва да се отхвърли по същество.

По второто основание, изведено от нарушение на правото на изслушване по член 62, второ изречение от Регламент № 6/2002

- 47 Жалбоподателят твърди, че апелативният състав е нарушил правото му да бъде изслушан, като не му е дал възможност да изрази становище по документите в приложения А и D към искането за обявяване на недействителност, преди да се позове на тях в обжалваното решение (по-специално в точки 31—35), и то за разлика от отдела по отмяна, който не е взел предвид тези документи като „недатирани снимки“, тъй като датата на разпечатването им следва датата на подаване на спорния промишлен дизайн. Жалбоподателят изтъква, че ако апелативният състав му бе дал възможност да изрази становището си, той е щял да може да посочи, че не съществува действително по-ранно публикуване и освен това е щял да може да „се защити и от [тези приложения]“.
- 48 EUIPO оспорва доводите на жалбоподателя.
- 49 Съгласно член 62, второ изречение от Регламент № 6/2002 решенията на EUIPO могат да се основават само на мотиви или доказателства, по които страните са имали възможност да представят становища. Тази разпоредба утвърждава общия принцип за зачитане на правото на защита в рамките на правото на промишлените дизайни на Съюза. По силата на този общ принцип на правото на Съюза адресатите на решенията на органи на публичната власт, с които се засягат чувствително интересите им, трябва да могат надлежно да представят своето становище. Правото на изслушване обхваща всички фактически или правни обстоятелства, на които се основава актът на вземане на решение, а не обхваща окончателното становище, което администрацията възнамерява да приеме (вж. решения от 27 юни 2013 г., *Weifa Group/CXВП — Schwan-Stabilo Schwanhäußer* (Инструменти за писане), T-608/11, непубликувано, EU:T:2013:334, т. 42 и цитираната съдебна практика, от 9 февруари 2017 г., *Mast-Jägermeister/EUIPO* (Чаши), T-16/16, EU:T:2017:68, т. 57 и от 21 юни 2018 г., *Haverkamp IP/EUIPO — Sissel* (Подова постелка), T-227/16, непубликувано, EU:T:2018:370, т. 67).
- 50 В случая най-напред трябва да се посочи, че отделът по отмяна не е квалифицирал документите в приложения А и D към искането за обявяване на недействителност като ирелевантни доказателства — „недатирани снимки“. Напротив, отделът по отмяна е констатирал оповестяването на предходния промишлен дизайн въз основа на други доказателства, така че не е било необходимо да разглежда отделно посочените приложения (вж. т. 43 по-горе).
- 51 По-нататък трябва да се посочи, че апелативният състав правилно е основал обжалваното решение на сравнението между спорния промишлен дизайн и промишления дизайн, възпроизведен в документите в приложения А и D към искането за обявяване на недействителност. Всъщност от член 60, параграф 1 от Регламент № 6/2002 следва, че при разглеждане на жалбата, с която е сезиран, апелативният състав е длъжен да проведе нова, пълна проверка по съществуването на производството по обявяване на недействителност както от правна, така и от фактическа страна. Този извод предполага възможността апелативният състав да се позове на всеки предходен промишлен дизайн, който е посочен от искащия обявяването на недействителността, без да бъде обвързан от съдържанието на решението на отдела по заличаване и без да трябва да посочва специфични доводи във връзка с това (вж. в този смисъл решение от 14 юни 2011 г., *Sphere Time/CXВП — Punch* (Прикрепен към каишка часовник), T-68/10, EU:T:2011:269, т. 13 и цитираната съдебна практика). В случая обаче не се оспорва, че в подкрепа на искането за обявяване на недействителност EasyFix се е позовало на документите в приложения А и D.
- 52 При тези обстоятелства в съответствие с правото на жалбоподателя да бъде изслушан апелативният състав е този, който е трябвало да му даде възможност да представи становище по всички релевантни фактически и правни обстоятелства по преписката. Жалбоподателят

обаче е имал пълната възможност да представи такова становище по време на процедурата, включително относно документите в приложения А и D към искането за обявяване на недействителност.

- 53 За разлика от това, съгласно установената съдебна практика, цитирана в точка 49 по-горе, преди да приеме обжалваното решение, апелативният състав не е длъжен да изслушва жалбоподателя относно окончателното становище, което апелативният състав възнамерява да приеме, като преценката на документите в приложения А и D към искането за обявяване на недействителност е неразделна част от това становище.
- 54 Следователно второто основание трябва да се отхвърли по същество.

По третото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране по член 62, първо изречение от Регламент № 6/2002

- 55 Жалбоподателят твърди, че апелативният състав е нарушил задължението си за мотивиране, като е приел без каквато и да било обосновка в точка 19 от обжалваното решение, че няма съмнение, че документът в приложение С към искането за обявяване на недействителност датира от 2011 г., въпреки че преди това жалбоподателят е оспорил по-ранното публикуване на документите в приложения А—С към това искане и освен това е представил доказателства, опровергаващи по-ранното публикуване. Като се има предвид, че е основал обжалваното решение (по-специално точки 22, 31, 32 и 35) и на илюстрацията в приложение С, апелативният състав трябвало да обясни защо счита, противно на становището на жалбоподателя, че документът в това приложение е публикуван по-рано и доказва предходността на оповестяването.
- 56 EUIPO оспорва доводите на жалбоподателя.
- 57 Съгласно член 62, първо изречение от Регламент № 6/2002 решенията на EUIPO се мотивират. Това задължение за мотивиране е със същия обхват като задължението по член 296 ДФЕС, съгласно което съображенията на автора на акта трябва да бъдат изложени по ясен и недвусмислен начин. Това задължение има двойната цел, от една страна, да даде възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за приетата мярка, за да защитят правата си, и от друга страна, да даде възможност на съдилищата на Съюза да упражнят контрол за законосъобразност на решението (вж. решение от 25 април 2013 г., Bell & Ross/CXВП — KIN (Кутия на часовник гривна), T-80/10, непубликувано, EU:T:2013:214, т. 37 и цитираната съдебна практика). Всъщност въпросът дали мотивите на дадено решение отговарят на тези изисквания трябва да се преценява с оглед не само на неговия текст, но и на контекста му, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (решения от 9 февруари 2017 г., „Чаши“, T-16/16, EU:T:2017:68, т. 58 и от 14 март 2018 г., Gifi Diffusion/EUIPO — Crocs (Обувки), T-424/16, непубликувано, EU:T:2018:136, т. 29).
- 58 Все пак не може да се изисква от апелативните състави да направят изложение, в което да посочат поединично всички съображения, които страните са представили пред тях. Следователно мотивите могат да бъдат и имплицитни, при условие че дават възможност на заинтересованите лица да се запознаят със съображенията, поради които е прието решението от апелативния състав, а на компетентната юрисдикция — да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя контрол (решения от 25 април 2013 г., „Кутия на часовник гривна“, T-80/10, непубликувано, EU:T:2013:214, т. 37, от 4 юли 2017 г., Murphy/EUIPO — Nike Innovate (Верижка на електронен часовник), T-90/16, непубликувано, EU:T:2017:464, т. 19 и от 29 ноември 2018 г., Sata/EUIPO — Zhejiang Auarita Pneumatic Tools (Пистолет за боядисване), T-651/17, непубликувано, EU:T:2018:855, т. 21). Следователно мотиви, които не са посочени изрично,

могат да бъдат взети предвид, ако са очевидни както за заинтересованите лица, така и за компетентната юрисдикция (вж. решение от 14 март 2018 г., „Обувки“, T-424/16, непубликувано, EU:T:2018:136, т. 35 и цитираната съдебна практика).

- 59 В случая трябва да се посочи, че приложение С към искането за обявяване на недействителност съдържа копие от корицата на каталог на АНВ от 2011 г., на която е изобразен предходният промишлен дизайн и фигурира заглавието „Katalog 2011“ (каталог 2011). Ето защо в точка 4 от обжалваното решение апелативният състав е описал документа в посоченото приложение като „[к]опие от каталог на трето дружество от 2011 г. (извлечения)“, като това е известно на жалбоподателя и не се оспорва от него. Затова и в точка 19 от обжалваното решение апелативният състав е констатирал, че „няма съмнения и че [документът] в приложение С, който е част от каталог, е от 2011 г.“. Тази констатация се налага по несъмнен начин от прегледа на този документ, който съдържа обозначението „каталог 2011“ и е изпратен на жалбоподателя. В този контекст не е необходимо да се излагат допълнителни мотиви. Освен това съгласно цитираната в точка 58 по-горе съдебна практика мотиви, които не са посочени изрично, могат да бъдат взети предвид, ако са очевидни както за заинтересованите лица, така и за компетентната юрисдикция. Именно такъв е настоящият случай, що се отнася до посочването на годината — 2011, в документа в приложение С.
- 60 Освен това трябва да се припомни и че апелативният състав не е основал извода си за предходността на оповестяването само на документа в приложение С към искането за обявяване на недействителност, а въпросният документ е само един елемент от цялостната преценка на представените доказателства, който е от значение по-специално за определяне на момента на оповестяването. Всъщност основното доказателство за оповестяването е документът в приложение В към искането за обявяване на недействителност (вж. т. 42 и 43 по-горе).
- 61 Следователно третото основание трябва да се отхвърли по същество.

По четвъртото основание, изведено от неправилна преценка на оригиналността на спорния промишлен дизайн в нарушение на член 6 и на член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002

- 62 В рамките на четвъртото основание жалбоподателят упреква апелативния състав за неправилната му преценка на оригиналността на спорния промишлен дизайн. Това основание се състои от две оплаквания, като първото се отнася до степента на свобода на автора при разработването на промишления дизайн, а второто — до сравнението на конфликтните промишлени дизайни с оглед на вниманието, което информираният потребител отделя на разликите между тях.
- 63 EUIPO оспорва доводите на жалбоподателя.
- 64 Съгласно член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002 промишлен дизайн на Общността може да бъде обявен за недействителен само в случаите, изброени в тази разпоредба, и по-специално ако не отговаря на условията, определени от членове 4—9 от същия регламент. Трябва да се уточни, че за разлика от основанията за недействителност, посочени в член 25, параграф 1, букви в)—ж) от този регламент, на основанията за недействителност, посочени в букви а) и б), по принцип може да се позове всяко лице.
- 65 Съгласно член 4, параграф 1 от Регламент № 6/2002 закрилата на промишлен дизайн чрез промишления дизайн на Общността се осигурява само доколкото той е нов и оригинален. Съгласно член 6, параграф 1, буква б) от същия регламент един промишлен дизайн се счита за оригинален, ако общото впечатление, което създава у информирания потребител, се различава

от това, което създава у такъв потребител всеки друг промишлен дизайн, който е разгласен публично преди датата на подаване на заявка за регистрация на промишления дизайн, за който се иска закрила, или, ако се претендира приоритет, преди датата на приоритета. Член 6, параграф 2 от Регламента уточнява, че за да се прецени оригиналността, трябва да се отчита степента на свобода на автора при разработването на промишления дизайн. Съображение 14 от посочения регламент уточнява, че при преценката за наличието на оригиналност на даден промишлен дизайн трябва да се вземе предвид естеството на продукта, към който е приложен дизайна или в който същият е включен, и по-специално промишления сектор, който го произвежда.

- 66 Според съдебната практика от горепосочените разпоредби следва, че преценката на оригиналността на промишлен дизайн на Общността се извършва най-общо в четири етапа. Тази преценка се състои в това да се определи, първо, секторът на изделията, в които е предназначен да бъде включен или към които ще се прилага промишленият дизайн, второ, информираният потребител на тези изделия предвид тяхното предназначение и чрез позоваване на този информиран потребител, степента на познание за предходното развитие, както и степента на внимание към сходствата и различията при сравняването на промишлените дизайни, трето, степента на свобода на автора при разработването на промишления дизайн, чието влияние върху оригиналността е обратно пропорционално, и четвърто, като се има предвид това, резултатът от сравнението, по възможност пряко, на общото впечатление у информирания потребител, създавано поотделно от оспорения промишлен дизайн и от всеки друг промишлен дизайн, който е оповестен по-рано публично (вж. в този смисъл решения от 7 ноември 2013 г., Budziewska/CXВП — Puma (Скачаща хищна котка), T-666/11, непубликувано, EU:T:2013:584, т. 21 и цитираната съдебна практика, от 10 септември 2015 г., H&M Hennes & Mauritz/CXВП — Yves Saint Laurent (Ръчни чанти), T-525/13, EU:T:2015:617, т. 32 и от 21 юни 2018 г., Подова постелка, T-227/16, непубликувано, EU:T:2018:370, т. 22).
- 67 В случая е безспорно, че секторът, до който се отнасят конфликтните промишлени дизайни, е този на „джобовете за информационни табели за превозни средства“. Последователно трябва да се разгледат информираният потребител, степента на свобода на автора и сравнението на общото впечатление, създавано от тези промишлени дизайни.

Информиран потребител

- 68 Жалбоподателят не формулира конкретно оплакване относно определения от апелативния състав информиран потребител. В точки 49 и 55 от жалбата обаче той оспорва констатацията на апелативния състав, че информираният потребител не обръща „особено внимание“ на някои различия, като според него тази констатация не отчита „степенна на познания“ на този потребител. Следователно трябва да се определи степента на познания и степента на внимание на информирания потребител, които определят способността му да види разликите между конфликтните промишлени дизайни.
- 69 Съгласно съдебната практика относно понятието „информиран ползвател“, от една страна, качеството „потребител“ предполага, че съответното лице, независимо дали става дума за краен потребител или за професионалист, използва продукта, в който е включен промишленият дизайн, в съответствие с целта, за която е предназначен този продукт. От друга страна, определението „информиран“ подсказва, че без да бъде изобретател или технически експерт, този потребител познава съществуващите в съответния сектор различни промишлени дизайни, има определено равнище на познания относно елементите, които обикновено са включени в тези промишлени дизайни, и поради своя интерес към съответните продукти проявява сравнително висока степен на внимание, когато ги използва. Това обстоятелство обаче не означава, че информираният потребител е в състояние, ако няма придобития в резултат на използването на съответния продукт опит, да различи чертите от външния вид на продукта,

които са наложени от техническата функция на последния, от чертите, за които няма утвърдени правила (вж. в този смисъл решение от 20 октомври 2011 г., PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, т. 59; в този смисъл вж. и решения от 22 юни 2010 г., Shenzhen Taiden/CXВП — Bosch Security Systems (Комуникационно оборудване), T-153/08, EU:T:2010:248, т. 46—48 и от 21 юни 2018 г., „Подова постелка“, T-227/16, непубликувано, EU:T:2018:370, т. 37).

- 70 Следователно понятието „информиран потребител“ следва да се разбира като междинно понятие, между приложимото в областта на марките понятие „среден потребител“, от когото не се изискват никакви специални познания и който по принцип поради непълния си спомен не извършва пряко сравнение между конфликтните марки, и приложимото в областта на патентите понятие „вещо лице“, експерт със задълбочени технически умения. В този смисъл понятието „информиран потребител“ може да се разбира като обозначаващо потребител, който не е със средна степен на внимание, а е особено бдителен било поради личния си опит, било поради по-широките си познания в съответната област (решения от 20 октомври 2011 г., PepsiCo/Grupo Proer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, т. 53, от 21 юни 2018 г., „Подова постелка“, T-227/16, непубликувано, EU:T:2018:370, т. 36 и от 29 ноември 2018 г., „Пистолет за боядисване“, T-651/17, непубликувано, EU:T:2018:855, т. 20). Що се отнася до степента на внимание на информирания потребител, макар той да не е средният потребител, който е относително информиран и в разумни граници наблюдателен и съобразителен и който обичайно възприема промишлените дизайни като едно цяло и не проверява подробно отделните детайли, той не е и експертът или специалист, като например вещото лице, способен да забележи подробно най-малките разлики, които могат да съществуват между конфликтните промишлени дизайни (вж. в този смисъл решение 20 октомври 2011 г., PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, т. 59).
- 71 В случая в точка 26 от обжалваното решение апелативният състав е определил информирания потребител на конфликтните промишлени дизайни като търговци, които искат да етикетират своите продукти, както и снабдители на предприятията, които закупуват такива табели за указване на цените, а именно джобовете за информационни табели за превозни средства. Трябва да се констатира, че това определение, което впрочем жалбоподателят не оспорва, не е опорочено от грешки.
- 72 Що се отнася до степента на познания и степента на внимание на информирания потребител, от съдебната практика, цитирана по-специално в точки 69 и 70 по-горе и в точка 25 от обжалваното решение, следва, че дори ако тава референтно лице познава в известна степен различните промишлени дизайни, които съществуват в съответния сектор, и показва относително висока степен на внимание и бдителност при използването им, той все пак не е експерт или специалист, като например вещото лице, което е способно да забележи и най-малките разлики между конфликтните промишлени дизайни.

Степен на свобода на автора

- 73 С първото оплакване жалбоподателят упреква апелативния състав, че в точка 27 от обжалваното решение е приел, че авторът има „голяма“ степен на свобода при разработването на „информационни табели [или джобове за информационни табели] за превозни средства“ както относно формата, така и относно използвания материал. Според него тази свобода е много малка и е ограничена от изискванията за форма и размер. Като се има предвид, че листът, който трябва да се сложи в джоба, съдържа информация за превозното средство и за цените, той трябвало да бъде в правоъгълна форма. Освен това, що се отнася до големината и размера, джобовете задължително трябвало да се вместят между минимален формат А4 за видимост и максимален формат, който зависи от съответните размери на вътрешната страна на стъклото на превозното средство, на което ще бъде поставен джобът. Така степен на свобода на автора

била ограничена до голяма степен, от една страна, от предвидената употреба (вмъкване на лист хартия, който съдържа информация за превозното средство и за цените, в минимален формат А4), и от друга страна, от съответния размер на предното стъкло на превозното средство.

- 74 Съгласно съдебната практика степента на свобода на автора при разработването на промишления дизайн се определя по-конкретно като се изхожда от изискванията, свързани с наложените от техническата функция на продукта или на елемент от продукта характеристики или от приложимите спрямо продукта законови разпоредби. Тези изисквания водят до стандартизиране на някои характеристики, които така стават общи за промишлените дизайни, приложени към съответния продукт (решения от 18 март 2010 г., Grupo Promer Mon Graphic/СХВП — PepsiCo (Изображение на кръгъл рекламен предмет), T-9/07, EU:T:2010:96, т. 67, от 9 септември 2011 г., Kwang Yang Motor/СХВП — Honda Giken Kogyo (Двигател с вътрешно горене), T-10/08, EU:T:2011:446, т. 32 и от 21 юни 2018 г., „Подова постелка“, T-227/16, непубликувано, EU:T:2018:370, т. 54).
- 75 Една обща тенденция в областта на дизайна обаче не може да се разглежда като фактор за ограничаване на свободата на автора, при положение че именно тази свобода на автора му позволява да открива нови форми, нови тенденции или също да прави нововъведения в рамките на съществуваща тенденция (решение от 13 ноември 2012 г., Antrax It/ОНМІ — ТНС (Радиатори за отопление), T-83/11 и T-84/11, EU:T:2012:592, т. 95). Всъщност въпросът дали даден промишлен дизайн следва или не обща тенденция в областта на дизайна, е релевантен най-много по отношение на естетическото възприятие на разглеждания промишлен дизайн и следователно може евентуално да повлияе на търговския успех на продукта, в който последният е включен. Този въпрос обаче е без значение при проверката за наличие на оригиналност на разглеждания промишлен дизайн, която се състои в това да се прецени дали създаденото от него общо впечатление се различава от създаденото от оповестените преди това промишлени дизайни общо впечатление, независимо от естетическите или търговските съображения (решения от 22 юни 2010 г., „Комуникационно оборудване“, T-153/08, EU:T:2010:248, т. 58, от 4 февруари 2014 г., Sachi Premium-Outdoor Furniture/СХВП — Gandia Blasco (Кресло), T-357/12, непубликувано, EU:T:2014:55, т. 24 и от 17 ноември 2017 г., Ciarko/EUIPO — Maan (Кухненски аспиратор), T-684/16, непубликувано, EU:T:2017:819, т. 58).
- 76 Факторът, свързан със свободата на автора при разработването на спорния промишлен дизайн, не може сам по себе си да обуслови преценката на оригиналността на промишления дизайн, но позволява да се нюансира тази преценка (вж. в този смисъл решения от 10 септември 2015 г., „Ръчни чанти“, T-525/13, EU:T:2015:617, т. 35 и от 4 юли 2017 г., „Верижка на електронен часовник“, T-90/16, непубликувано, EU:T:2017:464, т. 38). Всъщност неговото влияние върху оригиналността варира в зависимост от правилото за обратната пропорционалност. Така колкото по-голяма е свободата на автора, толкова по-недостатъчни ще бъдат минималните разлики между конфликтните промишлени дизайни за създаването на различно общо впечатление у информирувания потребител. Обратно, колкото по-ограничена е свободата на автора, в толкова по-голяма степен минималните разлики между конфликтните промишлени дизайни ще бъдат достатъчни за създаването на различно общо впечатление у информирувания потребител. С други думи, висока степен на свобода на автора засилва извода, че промишлените дизайни, между които няма съществени различия, създават еднакво общо впечатление у информирувания потребител и следователно спорният промишлен дизайн не е оригинален. Обратно, ниската степен на свобода на автора засилва извода, че достатъчно изразените разлики между промишлените дизайни създават различно общо впечатление у информирувания потребител и следователно спорният промишлен дизайн е оригинален (вж. в този смисъл решения от 9 септември 2011 г., „Двигател с вътрешно горене“, T-10/08, EU:T:2011:446, т. 33, от 13 ноември 2012 г., „Радиатори за отопление“, T-83/11 и T-84/11, EU:T:2012:592, т. 45 и от 21 юни 2018 г., „Подова постелка“, T-227/16, непубликувано, EU:T:2018:370, т. 54).

- 77 В случая в точки 27—29 от обжалваното решение апелативният състав е приел, че авторът е имал голяма свобода при разработването на „Джобове за информационни табели за превозни средства“ както относно формата, така и относно използвания материал. Според него джобове за информационни табели за превозни средства могат да бъдат във всякаква геометрична форма, стига да позволяват показването на информация. Те могат да бъдат не само в правоъгълна, но и в квадратна, кръгла или елипсовидна форма, а правоъгълната форма е резултат от свободния избор на автора и не е предопределена нито от пазара, нито от други причини или ограничения. Той приема, че същото се отнася до избора на материал и че в това отношение използването на пластмасата вече е израз на свободния избор на автора, който не е предопределен нито от пазара, нито от други причини или ограничения. Освен това той посочва, че страните не са изтъкнали никакви доводи, които да опровергават тази преценка.
- 78 В това отношение трябва да се констатира, че доводите на жалбоподателя в обратния смисъл въобще не са убедителни. В случая големината или размерите на джобове за информационни табели за превозни средства не могат да ограничат свободата на автора. По-конкретно нито един документ от преписката не доказва, че техническите спецификации, които се поставят в тези джобове, задължително трябва да бъдат във формат А4. Макар този формат да е обичаен за пазара, той не поражда никакви релевантни ограничения за свободата на автора. Всъщност съгласно цитираната в точка 75 по-горе съдебна практика общата тенденция да се използват технически спецификации във формат А4 и да се проектират продуктите в този формат е без значение за преценката на оригиналността на промишления дизайн. Освен това жалбоподателят не е доказал, нито дори е твърдял, че съществуват ограничения, произтичащи от характеристики, които се налагат от техническата функция на продукта или на част от продукта или от законови изисквания за продукта.
- 79 От друга страна, следва да се припомни, че съдилищата на Съюза приемат, че степента на свобода на автора е висока или много висока, когато е възможно да се измислят различни конфигурации за един и същ продукт (вж. в този смисъл решение от 13 ноември 2012 г., „Радиатори за отопление“, T-83/11 и T-84/11, EU:T:2012:592, т. 46—52), когато продуктът може да бъде реализиран в голямо разнообразие от форми, цветове и материали (вж. в този смисъл решение от 5 юли 2017 г., Gamet/EUIPO — „Metal-Bud II“ Robert Gubała (Дръжка на врата), T-306/16, непубликувано, EU:T:2017:466, т. 45—47), когато описанието на съответния продукт е много широко и не е направено никакво уточнение относно неговия вид или неговите функции (вж. в този смисъл решение от 15 октомври 2015 г., Promarc Technics/CXВП — PIS (Част за врати), T-251/14, непубликувано, EU:T:2015:780, т. 55) или когато функционалните изисквания относно наличието на определени съществени елементи не се отразяват в значителна степен върху формата и цялостния външен вид на продукта, а последният може да има различна форма и да изглежда по различен начин (вж. в този смисъл решения от 14 юни 2011 г., Прикрепен към каишка часовник, T-68/10, EU:T:2011:269, т. 68 и 69, от 21 ноември 2013 г., El Hogar Perfecto del Siglo XXI/CXВП — Wenf International Advisers (Тирбушон), T-337/12, EU:T:2013:601, т. 36—39, и от 29 октомври 2015 г., Roca Sanitario/CXВП — Villeroy & Boch (Едноръкохватков смесител за умивалник), T-334/14, непубликувано, EU:T:2015:817, т. 45—52). По същество това е така в настоящия случай, по-специално що се отнася до използваните форми и материали.
- 80 От това следва, че степента на свобода на автора при разработването на „Джобове за информационни табели за превозни средства“ е висока както по отношение на формата и размера на продукта, така и по отношение на използвания материал, както правилно е констатирал апелативният състав в точки 27—29 от обжалваното решение.
- 81 Следователно първото оплакване не може да бъде уважено.

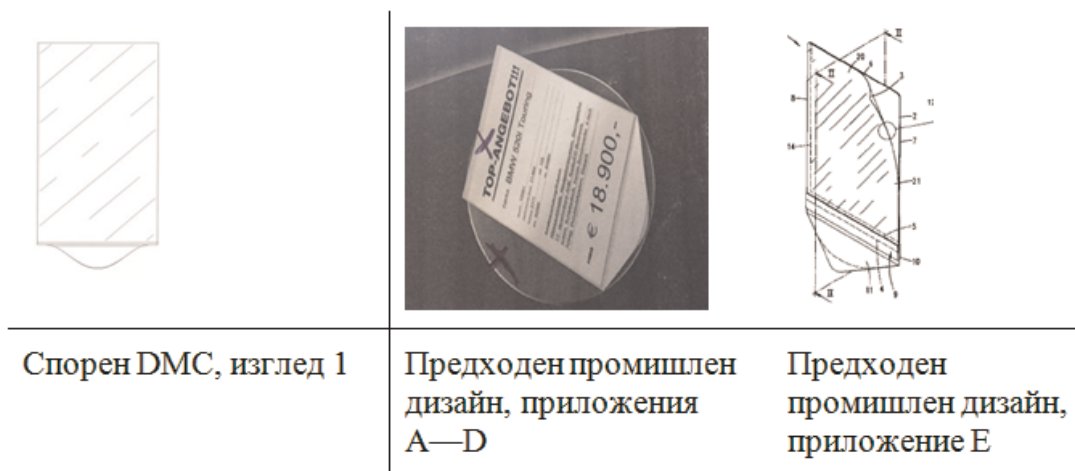

Сравнение на общите впечатления

- 82 С второто оплакване жалбоподателят упреква апелативния състав, че в точки 33 и 34 от обжалваното решение е констатирал, че информираният потребител не обръща особено внимание на разликата в съотношението между дължината и широчината (в случая съотношение 2:1 или 2,2:1 вместо формат А4), както и на разликата между формата на езика, който се намира в долната част на спорния промишлен дизайн, и формата на езика на противопоставените му промишлени дизайни. Според жалбоподателя спорният промишлен дизайн има „издължена форма и ефект на почти елегантна дискретност“, „предвид ограничената степен на свобода на автора при разработването предлага висококачествен външен вид“, и създава „впечатление за елегантно издължен правоъгълник“, както и „ефекта на лекота, на дискретност, а не на агресивност, за разлика от промишления дизайн в приложение Е“, който създава „грубо и тежко впечатление“, а всички промишлени дизайни в приложения А—Е са „груби и много нехармонични“, що се отнася до връзката между езика и частта, в която се поставя табелата, която придава неговата цялостна форма, и създават „грубо и занаятчийско впечатление“, „лишено от рафинираност и елегантност“.
- 83 Съгласно постоянната съдебна практика промишленият дизайн е оригинален, когато общото впечатление на информирания потребител е за нещо различно, а не за „дежавю“ при съпоставяне с всички предходни промишлени дизайни, като не се отчитат разлики, които, макар да са нещо повече от незначителни детайли, не са достатъчно изразени, за да се отразят върху посоченото общо впечатление, но се отчитат разлики, които са достатъчно изразени, за да създадат различни общи впечатления (вж. решения от 7 ноември 2013 г., „Скачаща хищна котка“, T-666/11, непубликувано, EU:T:2013:584, т. 29 и цитираната съдебна практика, от 21 юни 2018 г., „Подова постелка“, T-227/16, непубликувано, EU:T:2018:370, т. 72 и от 29 ноември 2018 г., „Пистолет за боядисване“, T-651/17, непубликувано, EU:T:2018:855, т. 39).
- 84 Преценката дали даден промишлен дизайн е оригинален се извършва от гледна точка на един или повече предходни дизайни, взети поотделно, измежду съвкупността от по-рано оповестените публични дизайни, а не от гледна точка на съчетанието на изолирани елементи от множество по-ранни промишлени дизайни (вж. в този смисъл решения от 19 юни 2014 г., Karen Millen Fashions, C-345/13, EU:C:2014:2013, т. 25 и 35 и от 21 септември 2017 г., Easy Sanitary Solutions и EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P и C-405/15 P, EU:C:2017:720, т. 61). Сравняването на общите впечатления, създадени от конфликтните промишлени дизайни, трябва да бъде синтезирано и не може да се свежда до аналитично сравняване на изброени прилики и разлики. Това сравнение трябва да се извърши въз основа на оповестите характеристики на спорния промишлен дизайн и да се отнася само до защитените характеристики, като не се вземат предвид характеристики, по-конкретно технически, които не са обхванати от закрилата. Трябва да се сравняват промишлените дизайни, така както са регистрирани, като от лицето, което иска обявяването на недействителност, не може да се изисква да представи графично изображение на промишления дизайн, на който се позовава, сходно с изображението, което се съдържа в заявката за регистрация на спорния промишлен дизайн (вж. в този смисъл решения от 7 ноември 2013 г., „Скачаща хищна котка“, T-666/11, непубликувано, EU:T:2013:584, т. 30 и цитираната съдебна практика, от 13 юни 2017 г., Ball Beverage Packaging Europe/EUIPO — Crown Hellas Can (Кутийки за напитки), T-9/15, EU:T:2017:386, т. 79 и от 17 ноември 2017 г., Кухненски аспиратор, T-684/16, непубликувано, EU:T:2017:819, т. 43).

85 В случая апелативният състав сравнява следните промишлени дизайни:

86 В точка 32 от обжалваното решение апелативният състав не е взел предвид информационния фиш, възпроизведен в документите в приложения А—D към искането за обявяване на недействителност, тъй като информираният потребител е наясно, че джобовете за информационни табели за превозни средства служат за индивидуално обозначаване на цените, поради което при общото впечатление той не би отдал значение на конкретния текст. В точка 33 от обжалваното решение апелативният състав приема, че както спорният промишлен дизайн, така и предходния промишлен дизайн се състоят от прозрачна част, в която може да се постави лист, че основната им форма е правоъгълна с известни разлики в съотношението между дължината и широчината, че двата промишлени дизайна имат език с параболична форма в долния си край и че докато при предходния промишлен дизайн параболата прерязва правоъгълника до краищата му, то при спорния промишлен дизайн параболата се допира до правоъгълник и е малко по-центрирана на широчина. В точка 34 от обжалваното решение обаче апелативният състав приема, че тези разлики са минимални и не могат да променят общото впечатление, което създават двата промишлени дизайна. Според него информираният потребител няма да обърне особено внимание на разликата в съотношението между дължината и широчината на правоъгълника, по-специално тъй като езикът е с почти идентична форма, а това, че за разлика от спорния промишлен дизайн при предходния промишлен дизайн езикът заема цялата долна част, въобще не се забелязва.

87 В това отношение Общият съд счита, че е достатъчно да се вземе предвид предходният промишлен дизайн, възпроизведен в документите в приложения В и С към искането за обявяване на недействителност.

88 Най-напред, трябва да се посочи, че общото впечатление, което конфликтните промишлени дизайни създават у информирания потребител, е доминирано от правоъгълна форма с прозрачна повърхност и триъгълен език в долния край. Взаимодействието на тези три основни характеристики създава сходно общо впечатление.

89 По-нататък трябва да се констатира, че разликите между конфликтните промишлени дизайни, състоящи се в съотношение между дължината и широчината, което прави малко по-удължена горната правоъгълна част, и в малко по-закръглената или параболична форма и малко по-центрираната на широчина позиция на триъгълния език в долния край на спорния промишлен дизайн, са относително малки.

- 90 Трябва да се припомни обаче, че въпреки относително високото си внимание, информираният потребител не забелязва подробно най-малките разлики, които могат да съществуват между конфликтните промишлени дизайни (вж. т. 72 по-горе).
- 91 Следователно тези разлики не могат да премахнат впечатлението за „дежавю“, което създават конфликтните промишлени дизайни, що се отнася до общите им елементи, които са част от техните най-видими и най-важни елементи (вж. в този смисъл решения от 29 октомври 2015 г., „Едноръкохватков смесител“, T-334/14, непубликувано, EU:T:2015:817, т. 74 и от 28 септември 2017 г., Rühland/EUIPO — 8 seasons design (Лампа със звездообразна форма), T-779/16, непубликувано, EU:T:2017:674, т. 43).
- 92 Така трябва да се заключи, че тези разлики не са достатъчно добре изразени, за да създадат сами по себе си у информирания потребител общо впечатление, различно от това, което създава предходният промишлен дизайн, като се има предвид високата степен на свобода на автора при реализирането на промишления дизайн. Следователно те не могат да придадат оригиналност на спорния промишлен дизайн.
- 93 Ето защо апелативният състав е приел, без да допусне грешка и като е взел предвид при преценката си посочените от жалбоподателя разлики, че конфликтните промишлени дизайни създават еднакво общо впечатление у информирания потребител и че спорният промишлен дизайн не е оригинален.
- 94 Следователно второто оплакване не може да бъде уважено.
- 95 С оглед на изложените съображения четвъртото основание трябва да се отхвърли по същество, а следователно и цялата жалба.

По съдебните разноски

- 96 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Същевременно по силата на член 135, параграф 1 от този правилник, когато справедливостта изисква това, Общият съд може да реши страна, която е загубила делото, да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, само част от съдебните разноски на другата страна и дори да не бъде осъдена да ги заплаща.
- 97 В настоящия случай жалбоподателят е загубилата делото страна, а EUIPO изрично е поискала той да бъде осъден да заплати съдебните разноски. Същевременно предвид обстоятелствата по делото, и по-специално това, че EUIPO е изпратило на жалбоподателят страниците на два каталога в разбъркан ред (вж. т. 28—39 по-горе), справедливостта изисква съгласно член 135, параграф 1 от Процедурния правилник всяка от страните да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Visi/one GmbH и Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) понасят направените от тях съдебни разноски.**

Collins

Кънчева

De Baere

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 13 юни 2019 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелствата по спора	2
Искания на страните	4
От правна страна	4
По първото основание, изведено от неправилна преценка на доказателствата за оповестяването на „предходен промишлен дизайн“ в нарушение на член 7, параграф 1 от Регламент № 6/2002	4
По второто основание, изведено от нарушение на правото на изслушване по член 62, второ изречение от Регламент № 6/2002	11
По третото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране по член 62, първо изречение от Регламент № 6/2002	12
По четвъртото основание, изведено от неправилна преценка на оригиналността на спорния промишлен дизайн в нарушение на член 6 и на член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002	13
Информиран потребител	14
Степен на свобода на автора	15
Сравнение на общите впечатления	18
По съдебните разноски	20